

рече: слѣпецкы пѣсни за Иліона (Троѣ). Обаче испослѣ прилагателно имя омирсь, което ще рече слѣпъ слѣпецъ, зели за собствено, та по това ся сторило на нѣкои-си, че тия пѣсни сж съчинены отъ единъ чедовѣкъ, на кого-то имя-то е было омирсь. Тогава зели да ся пытать, кой е и какъвъ е былъ творецъ-тъ на тия пѣсни Гомеръ, и въ кое мѣсто, въ кой градъ и кога ся е родилъ и живѣлъ той. и до 50 Гръцкы градове ся повдигнали да ся прѣпирають, кой да ся покаже, че е отечество на Гомера, а седемь отъ тѣхъ повече отъ другы-ты сж искали да ся прославяють, че сж извадили на свѣтъ такъвъ знаменитъ чедовѣкъ; тин сж: Куме, Смирна, Хиосъ, Колофонъ, Пилосъ, Аргосъ, и Атина. Съ тѣхъ прѣпириж тин друго не сж могли да покажють освѣнь, че въ сякой градъ може да е съчинено по нѣчто отъ тия пѣсни, та Иліада-та е творение отъ всичкый народъ, а не отъ единъ чедовѣкъ. Наречено е това творение слѣпецкы пѣсни (Іліадосъ ту омиру рапсодіе); зачтото както е обыкновенено насждѣ. слѣци-ти повече пѣжть такыва пѣсни. Тин като сж лишени отъ чувство зрѣніе, съ което чедовѣкъ най-много ся разноси насамъ нататѣкъ, за възмъздіе за тоя недостатѣкъ, добывать весма острѣ память, та лесно удръжяють въ неж такывы пѣсни. У